

МАЛА ДАДИЉА

Читав сат га ево носим
Малог хуљу, малог бату,
А он плаче, само плаче,
Ко да ради по занату.

Да је гладан - то баш није,
Здрав је пун је ко мангупче.
Сто ј на њему, све је чисто,
Ни буве га, знам не муче.

Метла сам га у колевку,
Па га опет морах дићи,
Ја га носим, а он дречи,
Ја му певам, а он цичи.

Ћути бато, већ једанпут-
Дошло ми је већ до гушта!
Боже, боже, да л сам и ја
Кадгод била тако пуста.

Јован Јовановић Змај - чика Јова